



ŠTUBIDU

LETNIK 21 | ŠTEVILKA 1 | MAJ 2026

ŠTUBIDU

UVODNIK

Dragi bralec in draga bralka, kot se spodobi za zadnjo številko v študijskem letu, je uredništvo naše drage revije Štubidu pripravilo zelo zabavno številko. V pričujoči številki lahko najdeš ogromno bralnih utrinkov, od literarnega dela, literarne recenzije in bralnih predlogov naših kolegov, pa vse do poročila našega bralnega kluba. Prebiješ se lahko celo do opevanja lepot Srečka Kosovela in njegove poezije. Bibliotekarji so zelo radovedna bitja, še posebej mi, bibliotekarji v nastajanju, nam radovednosti ne zmanjka. Zato s tabo delimo tudi del pogovora z avtorico slovenske fantazijske knjižne serije Julijo Lukovnjak. Da pa se ne sprostimo preveč, boš v tej številki izvedel tudi, zakaj na nove knjige nikoli ne moreš prejeti popusta, pa četudi jih zagledaš na policah Interspara in imaš na kartici zvestobe popust v dobrem. Štubidu zelo rad širi znanje, pa čeprav mu občasno to tudi malce škodi. Ali meniš, da bi lahko izdal boljšo študentsko revijo kot je Štubidu? Če je tvoj odgovor pritrdilen, pa si le poglej nekaj nasvetov kolegov iz Oddelka za primerjalno književnost in literarno teorijo, ki so vzpostavili svojo revijo Kalejdoskop. Kot omenjeno bibliotekarska radovednost nima meja, zato se bibliotekarji po novo znanje odpravijo tudi širom sveta, najprej po Filozofski fakulteti, nato do Prešernovega trga v Frančiškansko knjižnico, na koncu pa pogumno za poetovimi stopinjami proti Dunaju. Občasno se noge bibliotekarjev utrudijo, takrat jih na njihovih delovnih mestih obiščejo tudi štirinožni prijatelji. Tudi radovednost občasno usahne, takrat smo na vrsti za odgovarjanje na vprašanja, predvsem tista, ki jih prejmemo na družinskih srečanjih, uredništvo ti pomaga pri pripravi na to stresno obdobje. Da pa ob pohajkovanju po svetu ne pozabimo slovenske bibliotekarske geografije, te vabimo k reševanju zabavne naloge. Ne pozabi na biblioskop.



ZVEZA BIBLIOTEKARSKIH DRUŠTEV
SLOVENIJE



UNIVERZA
V LJUBLJANI

FF

Filozofska
fakulteta
Študentski svet
Filozofske fakultete



UNIVERZA
V LJUBLJANI

FF

Filozofska
fakulteta

KAZALO

Ideje za poletno branje.....	4
Veliko vsesplošno ocenjevanje knjižnic FF.....	6
Recenzija knjige Steklene stene.....	9
Prvo srečanje bralnega kluba 2025/26.....	11
Ko knjižnico obiščejo tačke.....	13
Ekskurzija na Dunaj.....	15
Naš najlepši pesnik: Srečko Kosovel.....	18
Ogled Frančiškanske knjižnice in muzeja.....	19
Intervju z Julijo Lukovnjak.....	22
Kako začeti študentsko revijo.....	24
Kaj je ZECK?.....	27
Orfej.....	28
Kako dobro poznaš knjižnice?.....	30
Neumna vprašanja z neumnimi odgovori.....	32
Biblioskop.....	34

KOLOFON

ŠTUBIDU = revija študentov bibliotekarstva

Letnik 21, številka 1, maj 2026 (štud. leto 2025/2026)

Izdaja Sekcija študentov bibliotekarstva pri ZBDS

Kontakt: stubidu@zbds-zveza.si in urednistvostubidu@gmail.com

ISSN 2820-4530

Glavna urednica: Hana Brilly

Uredniški odbor: Sara Badreddine, Hana Brilly, Klara Fröbe, Pia Utenkar

Avtorji prispevkov: Sara Alibabić, Sara Badreddine, Hana Brilly, Tamara Divjak, Klara Fröbe, Grey, Maja Sepaher, Danaja Stegel, Anja Žvarc, udeleženci ekskurzije na Dunaj

Jezikovni pregled: Veronika Klemenčič, Nežka Valentar

Oblikovanje in prelom: Pia Utenkar

Avtorica grafik biblioskopa: Tea Bobnar

Naslovna slika: *The Writer* Mary Bradish Titcomb c. 1912

Tisk: birografika BORI d.o.o

Naklada: 80 izvodov

Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali posameznih delov na kateremkoli mediju je dovoljen s predhodnim dovoljenjem izdajatelja in navedbo vira.

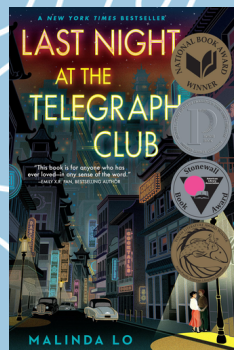
IDEJE ZA POLETNO BRANJE



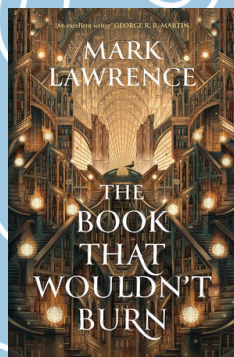
**Yellowface, R. F,
Kuang**



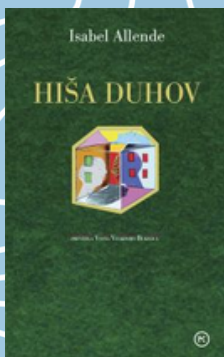
**Ime rože,
Umberto Eco**



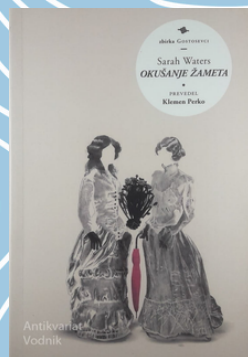
**Last night at the
telegraph club,
Malinda Lo**



**The book that
wouldn't burn,
Mark Lawrence**



**Hiša duhov,
Isabel Allende**



**Okušanje
žameta, Sarah
Waters**



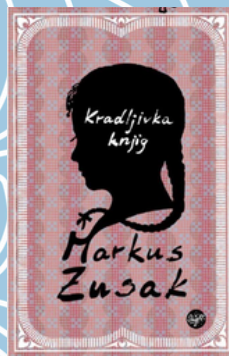
Imaginarni svetovi Edgarja Kaosa, Julija Lukovnjak



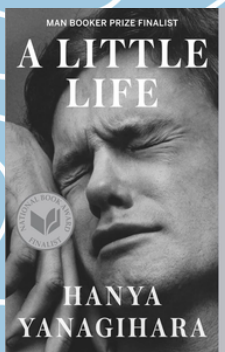
Sončni vzhod na žetveni dan, Suzanne Collins



Jutra v Dženinu, Susan Abulhawa



Kradljivka knjig, Markus Zusak



A little life, Hanya Yanagihara



Težka voda, Pia Prezelj

VELIKO VSESPLOŠNO OCENJEVANJE KNJIŽNIC FILOZOFSKE FAKULTETE

* moja malenkost meri 1,69 metra

Piše: Klara Fröbe, poročevalka s terena

S požrtvovalno pomočjo: Hane Brilly, posebne poročevalke s terena

Drugi del ocenjevanja
knjižnic OHK je tukaj!
Tretji del lahko pričakujete v
naslednji številki.
Kriterije za ocenjevanje pa si
lahko ogledate v septembrski
številki.

ODDELEK ZA GEOGRAFIJO

ali dosežem vse police*?: ja, vsa novejša literatura je v prostem pristopu, urejena po UDK in znotraj področja po višini knjig

podpiranje študentstva: ni zaposlenega študenta, imajo pa kotiček s kavči, grelcem za vodo, kavo in čajem, ob pogledu na ta zelo udoben in prisrčen kotiček sta bili naši poročevalki s terena zeleni od zavisti

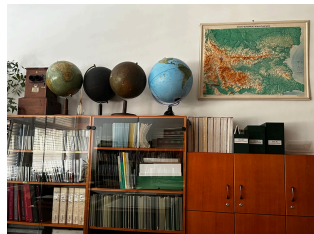
število čitalniških mest: 12

številka sobe: 236 (knjižnica) in 219a (kartografska zbirka)

bonus točke: zelo lepi, veliki, odprti prostori, na vidnem mestu izpostavljeni pogosto izposojani učbeniki

fun fact: veliko tujih revij pridobivajo z zameno, so prva oddelčna knjižnjica, ki je začela z digitalizacijo zaključnih del študentov, knjižnica nastala že leta 1919 v sklopu Geografskega inštituta, imajo Lokator gradiva

Kartografska zbirka: obsega neknjižno gradivo, kot so stenske karte, globusi, atlasi, pa tudi DVD-ji, CD-ji, diapozitivi ...



ali dosežem vse police*? : ne, knjižnica večino gradiva nima v prostem pristopu, izpostavljene pa imajo knjižne novosti in revije

podpiranje študentstva: zaposlen en študent

število čitalniških mest: zaradi hude prostorske stiske samo eno

številkla sobe: soba 418

bonus točke: imajo gradivo tudi za pedagoške potrebe drugih oddelkov in fakultet, ki imajo pedagoške module, vsako leto imajo čistilno akcijo brisanja prahu, sredi katere sta jih zmotili naši poročevalki s terena

vtis uporabnikov: k obisku knjižnice pomaga, če ima študent, ki dela v knjižnici, prijatelje

fun fact: knjižnica kot taka ustanovljena v 70. letih, hranijo tudi knjigo Orbis Pictus, prvo ilustrirano enciklopedijo za otroke

ODDELEK ZA PEDAGOGIKO IN ANDROGOGIKO



ODDELEK ZA MUZIKOLOGIJO

ali dosežem vse police*?: ni prostega pristopa

podpiranje študentstva: zaposlena 1 študentka

število čitalniških mest: 8 čitalniških mest in dva računalnika

številkla sobe: 534

bonus točke: klavir, zbirka notnega gradiva, zvočnih posnetkov

fun fact: v knjižnici imajo zbirko iz osebne knjižnice Dragotina Cvetka, ki bo vsem bibliotekarjem poznan, saj bdi nad nami, ko pred 528 čakamo na predavanja. Zbirka vsebuje pomembna dela s področja muzikologije, knjige pa so opremljene z njegovim ekslibrisom.

vtis uporabnikov: študentje muzikologije ne poznajo urnika odprtosti lastne knjižnice in ne vejo, kdaj je odprta (povzeto iz pogovora s študentom muzikologije)



ODDELEK ZA UMETNOSTNO ZGODOVINO

ali dosežem vse police*?: ja

podpiranje študentstva: ne, študenti in knjižničarji problematizirajo tudi omejitve dostopa do gradiva, saj se lahko izposodi samo za en teden, tretjina gradiva pa je čitalniškega

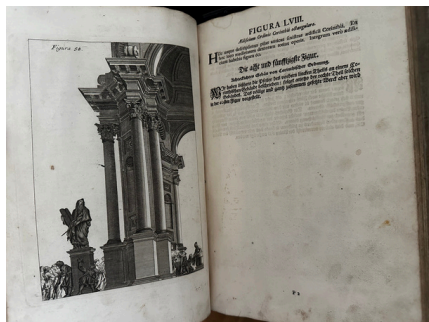
število čitalniških mest: 20 čitalniških mest, plus skener in nekaj računalnikov
številka sobe: 330 in 331

bonus točke: rokopisna zbirka ddr. Nataše Golob (poznavaška srednjeveške rokopisne dediščine pri nas, umetnostna zgodovinarica in literarna zgodovinarica), osebna knjižnica Avgušтина Stegenška (prvi slovenski umetnostni zgodovinar), stekleni diapozitivi, zbirka slikovnega gradiva

fun fact: ne odpisujejo gradiva, imajo trezor z antikvarnim gradivom (v vednost vsem potencialnim dolgoprstnežem: na FF imamo baje štiri takšne trezorje), hranijo knjigo Popolna topografija stare in sodobne nadvojvodine Koroške (literaren topografski album Janeza Vajkarda Valvasorja,), imajo faksimilirani natis Iconothece Valvasoriane (znanstvenokritično obdelana zbirka 7752 grafičnih listov, ki jih je zbral Janez Vajkard Valvasor), vse gradivo, tudi antikvarno, se lahko fotografira

vtis uporabnikov: Živa

Ob obisku knjižnice Oddelka za umetnostno zgodovino sta naši poročevalki s terena ugotavljali, da bi bilo zelo kul, če bi imeli bibliotekarji več vsebin (>0) s področja antikvarnega gradiva in ravnanja s starim gradivom.



Bralni klub

PRVO SREČANJE BRALNEGA KLUBA 2025/26

*Utrinki s srečanja*

Piše: Maja Sepaher

Četrtega decembra je potekalo prvo srečanje Bralnega kluba SŠB v tem študijskem letu. Brali smo kriminalni roman Profesor je končno mrtev avtorice Maše Jelušič. V zgodbi spremljamo inšpektorico Katjušo Jakopič, ki jo predčasno pokličejo iz bolniške, da razišče umor upokojenega profesorja kemije. Zgodba ostaja napeta vse do zadnjih poglavij in bralca vodi skozi številne skrite namige o tem, kaj se je pravzaprav zgodilo s profesorjem.

O skritih podrobnostih ter o tem, kako se je avtorica lotila pisanja, kakšni so bili izzivi pri pisanju in

kakšni so načrti za naslednje knjige, smo se imeli položnost pogovoriti tudi z avtorico, ki je sprejela naše povabilo in se udeležila debate. Ta je bila res zanimiva, saj se na koncu nikomur ni mudilo domov. Med drugim smo izvedeli, kako je stopila v stik s policijskim društvom, da bi izvedela o poteku preiskovalnih postopkov z namenom, da bi jih lahko v knjigi opisala čim bolj realistično. Pogovarjali smo se tudi o temah, ki se jim je v knjigi raje izognila in o tem, kako je poskušala v pogovor študentov vključiti sleng. Ena od zanimivejših podrobnosti je, da imajo liki določene besede,

ki jih uporabljajo le oni, s čimer dobijo svojo prepoznavno osebnost, tako da bralec takoj ve, kdo govori.

Tem za pogovor ni zmanjkalo, vendar je bila ura že precej pozna, zato smo morali pogovor zaključiti. Po koncu srečanja smo se počasi odpravili domov, pogovor pa smo še nekaj časa nadaljevali na hodniku.

Trenutno beremo novo knjigo – Cimro iz zbirke Razmerja avtorice Simone Hamer. Zaradi izpitnega obdobja smo branje podaljšali, zato bo naslednja debata v začetku aprila. Do konca študijskega leta bomo prebrali še vsaj eno knjigo in pripravili eno razpravo.

Vabljeni, da se nam pridružite na naslednjem srečanju!

DRUGI DATUMI

4.12. 2025: *Profesor je končno mrtev*

7.4.2026: *Cimra*

4.6.2026: *Dohtar in povodni mož*

Recenzija

ANA SCHNABL: STEKLENE STENE

Piše: Anja Žvarc

V knjigi *Steklene stene* je zbranih kar pet med seboj nepovezanih zgodb, vsaka izmed njih pa opozarja na družbene probleme in občutljive tematike. Ob branju sem bila prijetno presenečena, ne le nad odličnim stilom pisanja, temveč tudi nad samimi zgodbami. Kljub težjim tematikam in kompleksnejšemu jeziku se berejo z lahkoto, njihova dolžina pa omogoča, da so ves čas zanimive. Kljub temu pa se imela manjše težave pri prebiranju prvih strani vsake zgodbe, kar pripisujem zgolj temu, da nas pisateljica ne seznani z dogajanjem in liki, temveč moramo do teh ugotovitev priti sami. Tako je tudi z zaključkom, saj jih pisateljica v večini zgodb ne razkrije, temveč

Letnik 21 | Številka 1 | Maj 2026

jih pušča odprte za interpretacijo bralca.

Močno me je presenetila, in nekoliko pretresla, že prva zgodba, *Marelica*. Ta je skrivnostna že od vsega začetka. Ko junakinja začne omenjati zdravnike, sem se spraševala, ali je bolna, vendar se razkrije, da je noseča. Že ob tej prvi točki sem se spraševala, zakaj takoj ob omembi zdravnikov najprej pomislimo na bolezni. Največji zaplet pa seveda nastopi ob koncu zgodbe, ko jo sorodnici poskušata prisiliti v splav. To bo zagotovo odprlo močne debate, saj lahko dogodek interpretiramo kot nasprotje prepovedi prekinitve nosečnosti, ki pa je v zadnjih letih žal pogosta tema pogovora v svetu.

Od vseh zgodb pa me je najbolj presenetila zadnja, peta zgodba z naslovom *Elza*. Ob branju sem neprestano čutila nelagodje in se veliko spraševala, kako sta otroka in ali se jima bo kaj zgodilo. Zgodba prikazuje kako težavno je starševstvo, predvsem pa se osredotoča na zanemarjanje otrok in neprimerni vzgoji. Svoja zelo mlada otroka pogosto pušča

sama in ju zaklepa v sobe, več se posveča svojemu Instagram profilu in sledilcem kot pa njima. Daje nam misliti, koliko otrok odrašča v takih, neprimernih, okoliščinah in kako zelo so naše kasnejše težave, kot je slaba samopodoba, povezane z našim otroštvom in vzgojo.

Preostale tri zgodbe, *Alzacija*, *Hobotnica* in *Ključ*, so se mi nekoliko manj vtisnile v spomin kot prej omenjeni zgodbi, vendar zato niso nič manj zanimive. Posebno *Alzacija* mi je dala veliko misliti o tem, kako nekateri neprimerno izkoriščajo svoje položaje v družbi v svojo prid. Na začetku sem bila prepričana, da bo glavni lik postal antagonist zgodbe, saj je zelo jasno opisoval svoje neprimerne misli o sodelavki. Moje prepričanje je postalo le še močnejše, ko je kasneje imel podobne misli tudi o študentki, čeprav jih je skušal nadzorovati. Nikakor pa si nisem mislila, da bo ona postala antagonist, ko je z lažnimi obtožbami poskušala izsiliti višjo oceno. Zgodba takrat odpre ogromno vprašanj o morali in moči. Konec je ponovno odprt,

in sama sem ga interpretirala kot umor. Konec nakazuje kako daleč lahko zaide ena tako majhna stvar, kot je ocena, in kakšne posledice lahko pustijo naša dejanja.

Branje *Hobotnice* me je predvsem spodbudilo k misli, kako se ljudje čez leta spreminjamo, prilagajamo in podreujemo drugim, hkrati pa na določeni ravni ostajamo isti globoko v sebi. Ena sama odločitev lahko vpliva na veliko odnosov.

Najmanj me je pritegnila zgodba *Ključ*. V nasprotju z drugimi bi jo opredelila kot mirnejšo, saj ne vsebuje večjih napetosti. Prav zato sem večino zgodbe poskušala ugotoviti, kakšen preobrat se bo pojavil, vendar ga ni bilo. Knjiga obravnava nekaj težavnih tematik, kot je varanje, zaznamo pa lahko tudi čustvene motnje glavne junakinje. Sama sem vonj, ki se pojavlja v zgodbi, interpretirala kot njeno podzavestno zavračanje ponovnega življenja v Sloveniji ter razlog za ponovno in stalno selitev na Dansko.

Poročilo

KO KNJIŽNICO
OBIŠČEJO TAČKE

Piše: Sara Alibabić

Pogosto slišim vprašanja, kot so »Daj, daj, kaj pa sploh delaš cele dneve v knjižnici? Samo bereš in brišeš prah s knjig?« Priznam, mogoče res veliko berem na delovnem mestu, ampak občasno me pričakajo tudi prav posebna presenečenja. Potujoča

knjižnica ima že tako ali tako svoj čar, ker se premika. Ni čisto tiha, kot si marsikdo predstavlja, ampak je bolj podobna majhnemu, prijaznemu dnevnemu prostoru na kolesih, kjer se ljudje ustavijo, poklepetajo, prelistajo knjige – in včasih s sabo pripeljejo še kakšnega prijatelja. In ne, ne govorim o dodatnih družinskih članih, temveč o štirinožnih obiskovalcih.

Eden izmed takih nepozabnih gostov je bil majhen kuža, ki je v Škofljici pritekel do vrat s svojo družinico in očitno zelo dobro razumel koncept udobja.

Brez kakršnegakoli uvoda ali



Zajček v potujoči knjižnici

predstavitve se je preprosto približal, položil glavo na moje koleno in me vprašujoče pogledal: "No, zdaj pa me boš malo počohala, a ne?" Seveda, kdo bi mu lahko rekel ne? Zunaj je padal dež, on pa se je lepo grel v bibliobusu.

Pridejo tudi dnevi, ko pričakuješ običajen ritem dela, in naenkrat - zajček. Ja, prav ste prebrali. Droben, rjav zajček se je v spremstvu svoje lastnice znašel na izposojevalnem pultu, kot da preverja, ali imamo nekaj, kar bi si lahko izposodil tudi sam. Njegov mali smrček se je ljubko premikal in raziskoval, kaj vse mi počnemo v potujoči knjižnici, medtem ko so bili ostali obiskovalci nad njim čisto navdušeni.

Seveda pa ne smem pozabiti na tiste najbolj samozavestne obiskovalce. Kuža Snoopy, ki je očitno verjel, da je glavna zvezda prostora, se je udobno namestil in s svojim nasmeškom osvojil vse prisotne.

Mislim, da takšni trenutki popolnoma spremenijo dinamiko prostora. Ljudje, ki pridejo po knjigo, ostanejo zaradi takih trenutkov malo dlje. Tisti, ki imajo slab dan, se ob vstopu nasmehnejo. Otroci dobijo dodatno motivacijo za obisk knjižnice. Čeprav živali uradno niso del knjižničnega inventarja, bi jih zlahka uvrstili med "posebno zbirko". Ne potrebujejo kataložne oznake, ne zamujajo z vračilom in nikoli ne vprašajo, ali je katera knjiga na voljo – ker jih v resnici zanima nekaj čisto drugega: pozornost in ljubezen.

Kot študentka, ki dela v potujoči knjižnici, sem hitro ugotovila, da moje delo ni samo pospravljanje knjig in izposoja gradiva. Gre za ustvarjanje prostora, kjer se ljudje počutijo prijetno, in včasih k temu največ prispevajo prav nepričakovani, kosmati obiskovalci.

Morda res ne znajo brati in govoriti (čeprav za nekatere kužke nisem čisto prepričana), a zagotovo znajo ustvarjati zgodbe. Tiste majhne, vsakdanje, ki jih ne najdeš na policah – ampak jih odneseš iz knjižnice s sabo domov. In prav zato velja: v potujoči knjižnici si seveda lahko izposodite knjigo, ampak če pa imate srečo, dobite še bonus – en kratek, popolnoma nenačrtovan, a zelo prisrčen stik z živaljo, ki vam lahko v trenutku polepša dan.



Kužek v potujoči knjižnici

Poročilo EKSKURZIJA NA DUNAJ

Pišejo: Karin, Tjaša, Ksenija,
Lea, Karolina Ana, Laura,
Klara, Ana, Grey, Sara, Daša,
Lara, Aleks, Hana

Študentke in študent bibliotekarstva smo se v zgodnjih urah 24. aprila odpravili na strokovno ekskurzijo na Dunaj. Potovali smo z vlakom (Slovenske železnice nas NE sponzorirajo), prek Maribora in Gradca. Ker smo si bili tako dobra družba, je pot minila hitro, nazaj grede pa smo imeli luksuz potovanje v kupejih, ki smo jih, glede na utrujenost, spremenili v ležalnike.



Letnik 21 | Številka 1 | Maj 2026

Na Dunaju smo v petek obiskali palačo Belvedere. Palača in veliki vrtovi so bili čudovit uvod v skoraj kičaste lepote Dunaja. Ker verjamemo v osebno svobodo, prvo popoldne nismo imeli organiziranih ogledov.



Soboto pa smo začeli z vodenim ogledom Nationalbibliothek Wien, kjer nam je prijazna vodička Suzanne predstavila bogato zgodovino knjižne zbirke Habsburžanov. Odkrili smo idealni poklic-dvorni knjižničar, najpomembnejši med njimi je bil Gerhart von Swieten, deklica za vse na dvoru, ki je bil tudi inspiracija za lik van Helsinga iz romana Drakula, Brama Stokerja. Knjižnična dvorana, Prunksaal, skriva veliko presenečenj med drugim tudi dvanajst idealnih pisarn, majhnih sobic za knjižnimi regali, ki so omogočale branje in študiranje pri naravni svetlobi. Kip Karla VI, ki je zasnoval knjižnico v svoji današnji podobi, stoji na sredini knjižnice in jo deli na del, ki ima ikonografijo posvečeno miru in del, posvečen vojni.



Sledil je ogled literarnega muzeja, kjer so bile vse razlage v nemščini, zato smo bili še toliko bolj vznemirjeni, ko smo našli Ivana Cankarja in Hišo Marije pomočnice.



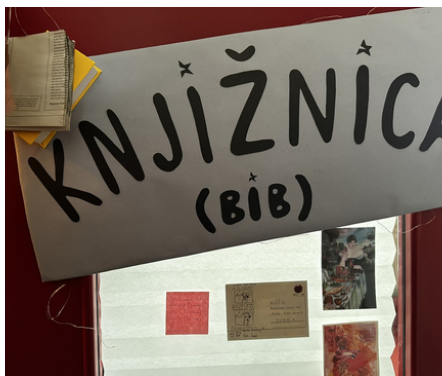
V različnih konfiguracijah smo si ogledali tudi Schmetterlinghouse, hišo metuljev, kjer je bilo zelo vroče, metulji pa so kar švigali mimo. Haus des Meers, s tropskim delom s prosto letečimi in hodečimi ptiči in opicami in akvariji, ki so dostopni iz vseh šestih strani ter prirodoslovni muzej, ki je absolutno prevelik, hrošči so nagravnji, dinosavri pa gigantski.



Dan smo zaključili z druženjem v irskem pubu, kjer smo sredi Dunaja uživali v avtentično irskem vzdušju, avtentično močnem alkoholu in avtentično bibliotekarski družbi.



Zadnji dan, v nedeljo, smo dopoldne obiskali Klub Slovenskih študentk in študentov na Dunaju, kjer nam je čudovita Lara razkazala klubske prostore, predstavila zgodovino, nastanek kluba (leta 1923) in klubsko knjižnico. V klubu vsak ponedeljek organizirajo začetni in nadaljevalni tečaj slovenščine, najbolj pa nas je navdušila knjižnica s približno 6000 enotami gradiva. Dobro polovico gradiva je vnešenega v COBISSU, tematsko pa pokrivajo teme slovenske manjšine, njihove zgodovine, veliko gradiva je leposlovnega, v slovenščini, nemščini, angleščini, pa tudi hrvaščini. Povabljeni smo bili na zaključni dogodek projekta feministična zima, ulično zabavo, ki bo potekala 26. 6. letos.



V objeme naših mamic smo lahko spet skočili v poznih urah 26. 4., utrujeni a nasmejani in rahlo bolj naklonjeni avstrijcem kot ob našem prihodu.

Zgodovinski prispevek

NAŠ NAJLEPŠI PESNIK: SREČKO KOSOVEL



Piše: Hana Brilly

Le redki posamezniki v Sloveniji ne bi pogledali Srečka Kosovela in se sporazumno strinjali, da je mlad pesnik izredno postaven. Rojen 1904 v Sežani ter umrl 1926 v Tomaju, je za vedno mlad zapisan v naših srcih. In ravno letos mineva 100 let od njegove smrti, zato iz spoštovanja pozabimo na njegove prelepe oči in pogledjmo dosežke, ki jih je nanizal v svojem kratkem življenju.

Je najvidnejši predstavnik slovenske moderne poezije in skoraj vsi poznamo njegove pesmi, kot so *Kons. 5*, *Sferično zrcalo*, *Ekstaza smrti*, *Integrali* in *Bori*. Pesniti je začel že zelo zgodaj, saj je bil prvič objavljen že pri enajstih letih. Literarno se je udeleževal tudi v srednji šoli in se kasneje vpisal na našo Filozofsko fakulteto, kjer je študiral romanistiko, slavistiko in pedagogiko. Sodeloval je pri urejanju revij, organiziral literarne krožke in večere, pripravljaval pa se je tudi, da bi izdal zbirko *Zlati čoln*, ki pa je ni uspel izdati.

Čeprav je imel kratko ustvarjalno obdobje, je bilo to zelo intenzivno. Sprva sta nanj vplivali moderna in kraška pokrajina, kasneje je prešel na ekspresionizem in v ospredje postavil idejo apokalipse ter družbeni neenakosti. Deloval je tudi konstruktivistično in tako kot večina avantgardistov je leta 1925 spisal svoj konstruktivistični manifest.

Zelo navdušujoče je, da je kljub zgodnji smrti uspel ustvariti opus, ki mu ga marsikateri avtor zavida. O njem nastajajo diplomska dela, doktorske dizertacije in knjige, ki se prevajajo tudi v tuje jezike.

Tako lahko rečemo, da ni bil samo lep obraz, ampak je imel tudi izjemen talent in inteligenco, ki ju le malokdo poseduje.

P. S.: Na Križevniški ulici 8 si lahko ogledale njemu namenjeno klopco

Poročilo

OGLED FRANČIŠKANSKE KNJIŽNICE IN MUZEJA

Piše: Danaja Stegel

V torek, 3. marca, si je skupina študentov v sklopu tutorskih aktivnosti na oddelku za bibliotekarstvo ogledala Knjižnico frančiškanskega samostana ob cerkvi Marijinega oznanjenja, ki se nahaja v samem središču Ljubljane, na presečišču Čopove, Miklošičeve in Nazorjeve ulice, tik pred Tromostovjem. Skupino je po notranjosti samostana vodil frančiškanski brat Jan Dominik, doktor teologije in patrističnih ved ter samostanski knjižničar, arhivar ter kustos muzeja. Pred predstavitvijo knjižnice smo bili študentje tako deležni tudi ogleda muzeja, ki že pred samim delom samostana, ki bi bil lahko fascinanten bibliotekarjem, razkriva edinstvene knjižne enote. Gotovo sta najbolj



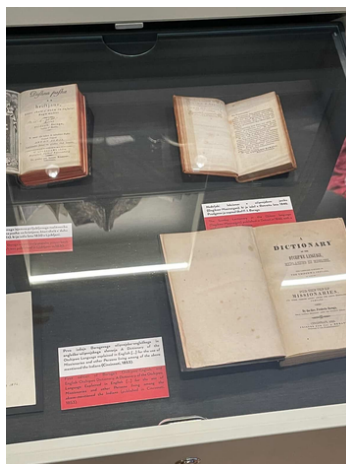
Frančiškanska knjižnica

prepoznavni deli izvod Dalmatinove Biblije s podpisom lastnika Primoža Trubarja ter prva izdaja Krsta pri Savici z avtorjevim osebnim posvetilom kolegu, sodniku Josefu Pillmanu. Kronološko ti slavni deli spadata nekam v sredino zbirke, saj se ta razteza vse od 13. stoletja do časa po drugi svetovni vojni, več kot 800 let. Ob začetek te zbirke spada tudi otvoritev knjižnice, ki tako velja za najstarejšo neprekinjeno delujočo knjižnično ustanovo na Slovenskem. Muzej poleg rokopisnih kodeksov in fragmentov iz 15. stoletja, fundamentalnega Kopernikovega dela *De revolutionibus orbium coelestium* (predstavitev heliocentričnega sistema) ter slovarja očipvejskega jezika

Ameriških domorodcev, s katerimi je bil v stiku škof F. I. Baraga, vsebuje tudi nekaj navdušujočih objektov. Ponaša se z rdeče-zlato monštranco in šahovskim kompletom slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika, puščicami, vrčem in nekaj podobnimi predmeti prej omenjenega Očipvejskega ljudstva, ter različnimi izdelki kitajske kulture in katoliškimi besedili v kitajščini. Arhiv se intuitivno nadaljuje v manjšo galerijo, ki prav tako v kroničnem zaporedju razkriva nekaj imenitnih del več slovenskih slikarskih umetnikov: Metzinger, Cebej, Jakopič, Šubic, Sternen itd. Na koncu galerije pa se bohotijo velika železna vrata, ki napovedujejo vstop v najpomembnejše območje. Knjižnica se razprostira čez tri dolga nadstropja, od tal proti vrhu pa kronološko sledijo zapisi od 13. proti 19. stoletju. Pred glavnim vhodom v knjižnico visi portret patra Žige Škerpina, teološkega pisatelja in glavnega vizitatorja Ogrskih, Avstrijskih, Bavarskih, Benečjih in Rimskih samostanov, ki je bil hkrati glavni

donator posebnega fonda za ljubljanski frančiškanski samostan. Med drugim je tudi zgradil nov prizidek za knjižnico in poskrbel za okrasitev s freskami, kar velja za enega glavnih prispevkov k "znanstveni renesansi" Ljubljane: izgradil je najbogatejšo frančiškansko zbirko in eno najpomembnejših na Kranjskem. Zbirka priča o zgodovini močne vpetosti samostana v ne le slovenski, ampak tudi evropski kulturni, religiozni in politični prostor. Celotni knjižnični fond šteje približno 70.000 enot, hrani pa več kot 15 različnih jezikov, večinoma evropskih, med drugim pa tudi dela v arabščini, flamščini, hebrejščini, kaldejščini ter stari češčini. Dela so označena s preprosto lokacijsko signaturo, zložena pa so po formatu. Prostorska stiska je očitna, saj se v zgornjem nadstropju skriva veliko del in neknjižnih enot iz 20. in 21. stoletja. Od časopisov, zemljevidov, odlikovanj in plakatov do notnega, fotografskega in promocijskega gradiva. Za vso to premnogo, zanimivo vsebino pa se skriva velika problematika: zbirka ni katalogizirana. Od prenove in

odprtja knjižnice leta 2023, je pristopila v vzajemni bibliografski sistem COBISS.SI in pričela se je katalogizacija, ki pa poteka ob prostem času že upokojenega bibliotekarja. Po neštetih pogovorih s slovenskim kulturnim ministrstvom, ljubljanskim županom in budnim kontaktom z Narodno in univerzitetno knjižnico, ostaja projekt nefinanciran. Po profesionalni oceni bi popis vseh enot enega katalogizatorja ob 8-urni delovni praksi terjal 7 let. Zanimanje za redke enote so izkazali tudi že nekateri profesionalni literati iz drugih dežel, a očitno zgolj v Sloveniji ni dovolj interesa za lastne zakopane bisere. Tako lahko kip našega pesniškega ambasadorja iz trga pred knjižnico le naprej stremi v eno izmed svojih ljubezni, slovenski jezik in njegova dediščina namreč očitno polzita narodu skozi prste.



Muzej

Intervju

JULIJA LUKOVNJAK

Sprašuje: Maja Sepaher

Julija Lukovnjak je svoj prvi roman *Imaginarni svetovi Edgarja Kaosa* začela pisati že v srednji šoli, izdan pa je bil leta 2021 pri založbi Sanje. Leta 2023 je sledil drugi del epske fantazije z naslovom *Svet je senca (Edgarja Kaosa)*, izdan pri Založbi Goga, kjer so izdali tudi prenovljeno izdajo prvega dela ter tretji del z naslovom *Živa Tema Edgarja Kaosa*. Vsa tri dela izdana pri založbi Goga krasijo čudovite ilustracije Maje Poljanc.

Zdaj bralci nestrpno čakamo izid četrtega in petega dela, medtem pa se sprašujemo, kam bo avtorica popeljala like v svojem kompleksnem fantazijskem svetu. Da bi lažje počakali na nadaljevanje, sem z avtorico opravila intervju, v katerem je spregovorila tako o svoji izkušnji z založbami kot tudi o samem pisanju.

1. Prvi del zbirke si začela pisati v srednji šoli. Kakšna je bila tvoja motivacija takrat in kakšna je danes?

Motivacija se je zelo spremenila. Najprej me je preganjala predvsem ideja za zgodbo, potem pa sem želela iti študirat v tujino. Dodatna motivacija je bila torej želja, da bi imela nek dodaten dosežek, ki bi mi pomagal pri sprejemu na študij v tujini. Seveda je bila knjiga potem pozneje izdana, ampak to je bila začetna motivacija. Sem se pa z idejo tudi toliko ukvarjala v glavi, da bi jo težko ne napisala.

Trenutna motivacija je pa, da zgodbo dokončam, pa tudi dobro mi jo je pisati.

2. Zdaj založništvo že dobro poznaš. Kako si videla založništvo pred izdajo knjige in kako ga zdaj?

Na začetku si sploh nisem predstavljala, kako to deluje, zdaj vidim, kaj se dogaja v ozadju. Specifično v slovenskem založništvu vidim, kako različne odnose imajo založbe do avtorjev. Našla sem založbe, pod okriljem katerih

se počutim varno in spoštovano, imela pa sem tudi že slabe izkušnje. Vidim, da so na koncu dneva še vedno podjetja, ki imajo v ozadju tudi svoje spletke.

3. Za kateri lik bi rekla, da ti je najljubši?

Zelo se menjujejo. V tem trenutku bi rekla, da mi je najljubša Floria, sicer pa Nočna Mora. Vsi liki so mi ljubi na nek način, vsi mi gredo tudi na živce. Na začetku mi je bil Edgar najljubši, potem se mi je, tako kot večini bralcev, zelo priskutil, tako da mi ni več všeč in mi tudi verjetno nikoli ne bo.

4. Kaj je glavni nauk, za katerega si želiš, da ga bralci odnesejo od te zbirke?

Na to vprašanje bom bolje znala dogovoriti na koncu 5. knjige ... Ampak mogoče, da si začnejo zastavljati vprašanja o problemih in kaj lahko sami spremenijo.

5. Kaj bi bilo pa tvoje sporočilo/spodbudne besede za bralce, ki šele začenjajo z branjem?

Knjigo je lažje prebrati, kot se zdi na prvi pogled. Kljub dolžini, se zgodba hitro bere. Če so naveličani najbolj popularnih motivov v fantazijskih knjigah, ta knjiga definitivno izstopa.

6. S katerimi knjigami pa bi svojo zbirko primerjala?

Njegova temna tvar (Philip Pullman), od kjer sem pobrala tudi koncept živalskih duš.

**Celotni intervju si lahko preberete na
Instagramu: @knjigolandija**

Poročilo KAKO ZAČETI ŠTUDENSKO REVIJO

NA PODLAGI PRIMERA REVIJE *KALEJDOSKOP* ODDELKA ZA PRIMERJALNO KNJIŽEVNOST IN LITERARNO TEORIO

Piše: Tamara Divjak

Ideja o reviji se je porodila lani znotraj našega takrat še prvega letnika študija primerjalne književnosti. Po pogovorih smo se odločili, da je to nekaj, kar naš oddelek potrebuje. Med študenti na našem oddelku je namreč veliko pisateljev, pesnikov in raziskovalcev, ki pa se pogosto soočajo s težavo, da svojih del nimajo kje objaviti.

Od ideje do realizacije projekta pa je bila pot dolga. Najprej smo se morali posvetovati s predstojnikom oddelka in s študenti različnih letnikov, da se odločimo, v katero smer želimo nadaljevati. Bo to strokovna revija? Revija, ki bo objavljala zgolj leposlovje? Odločili smo se za mešanico.

Letnik 21 | Številka 1 | Maj 2026

Čez poletje smo zbrali veliko število ljudi, ki so bili zainteresirani za urejanje revije, lektoriranje in oblikovanje grafične podobe. Izbrali smo tudi ime – *Kalejdoskop*, po navdihu pesmi Srečka Kosovela.

Razpis za članke smo tako lahko odprli že začetek oktobra in zbiranje člankov je potekalo do konca prvega tedna decembra. V tem obdobju smo se glavni uredniki ukvarjali predvsem s promocijo. Oblikovali smo plakate in jih obesili na različnih fakultetah Univerze v Ljubljani. Revijo smo promovirali tudi na socialnih omrežjih, predvsem na Instagramu.

Pred pričetkom zbiranja nas je skrbelo, da bo prispevkov premalo, a jih je bilo na koncu veliko več, kot smo pričakovali, največ poezije. Posamezni odbori so se tako morali odločiti, katera besedila sprejeti in katera zavrniti.

Zaradi časovne stiske smo morali revijo začeti urejati že takoj, ko smo zaprli razpis za članke. Uredniki smo se razdelili na tri odbore: Odbor za prozo in dramatiko, Odbor za poezijo in

Odbor za strokovna besedila, poleg tega pa sta se oblikovali še skupina lektorjev in skupina, ki je poskrbela za vizualno podobo revije. Glavni uredniki smo poleg lastnega urejanja morali sproti preverjati tudi delo drugih in paziti, da se delo kakšnega avtorja ni pomotoma izgubilo. Poskrbeli smo za to, da v procesu urejanja med uredniki ostaja redna komunikacija na Discord skupini.

Ko smo se odločili, katere tekste sprejeti in katere ne, se je začelo sporazumevanje z avtorji. Slednje je potekalo preko e-maila, prav v ta namen smo ustvarili tudi lasten elektronski naslov. Komunikacija je potekala brez težav, avtorji so bili odzivni. Po končanem urejanju so vsa besedila pregledali še lektorji in po približno enem mesecu je revija zahvaljujoč skupini za vizualne vsebine dobila še prvo grafično podobo, ki je nastala s pomočjo programa InDesign.

V tem času pa smo ugotovili, da bo naša največja ovira pridobivanje ustreznih financ in dejstvo, da za revijo nismo imeli založnika. Da te težave razrešimo,



Logotip društva

smo se odločili, da na oddelku ustanovimo društvo z imenom Društvo študentov primerjalne književnosti – literati, kar pa je terjalo veliko branja birokratskih besedil, čakanja na odgovor upravne enote in sestankov. Izdelali smo tudi lasten logotip po navdihu novele Preobrazba Franza Kafke.

Naše delo pa je že obrodilo sadove. 18. marca 2026 smo organizirali proslavo ob ustanovitvi društva in obletnici smrti Srečka Kosovela. Dogodek je bil deležen velike udeležbe. Kmalu bo izšla tudi tiskana oblika revije.

Vesela sem, da se je projekt uresničil in z ekipo Kalejdoskop se veselimo prihodnjih sodelovanj in izzivov.



Utrinki s proslave

Če želite sodelovati pri urejanju
revije, nam lahko pišete na
elektronski naslov:
urednistvokalejdoskop@gmail.com

Veseli bomo tudi, če prihodnje leto
pošljete kakšen izdelek!

Strokovni prispevek

KAJ JE ZECK?

Piše: Hana Brilly

Zakon o enotni ceni knjige ali ZECK je bil sprejet leta 2014 in ureja delovanje knjižnega trga. Podoben zakon v Avstriji in na Danskem izvajajo že več kot 130 let. Zagotavlja časovno omejeno dostopnost široke ponudbe knjig.

Določa, da je potrebno za vsako novo izdano knjigo določiti enotno ceno knjige za vse kupce za obdobje šestih mesecev od začetka prodaje. Prav tako je treba nove knjige označiti v skladu z Zakonom o obveznem izvodu publikacij ter podatke posredovati Javni agenciji za knjigo. Enotna cena predstavlja maloprodajno ceno, torej ceno, ki jo kupec plača z davkom na dodano vrednost. Enotna cena knjige ne velja za uvožene knjige, knjige za interno uporabo in knjige z napako. Prav tako so pod specifičnimi pogoji dovoljeni popusti. Ob naročilu celotne zbirke, ob prednaročilu, na knjižnih sejmihi ter na predstavitevnihi dogodkih so mogoči popusti v vrednosti do 20%. V praksi to pomeni, da ima vsaka knjiga, ki izide v Sloveniji, pol leta po izdaji enako ceno, ne glede na to, kje se prodaja. Novejše knjige lahko dobite po nižanihi cenah na posebnih dogodkih in sejmihi. To pripomore tudi k obstoju manjših knjigarn in je v interesu vseh prisotnih v knjižni verigi. Knjigo se zaščiti pred nizkimi cenami, ki bi jih postavljali trgovski centri, da bi pritegnili kupce, saj imajo manjše stroške poslovanja s stojnicami kot knjigarne.

V kolikor inšpektor ugotovi kršenje zakona, lahko prepove nadaljnjo prodajo, dokler se ne uskladi z določbami ali celo odredi umik knjige iz prodaje. JAK je za potrebe izvajanja zakona vzpostavil portal za spremljanje cen, ki je sestavljen iz javno dostopne podatkovne baze in spletnim vmesnikom za založnike. Z ZECK država zaščiti kulturno dobrino, ki je knjiga, in omogoča svobodo govora skozi veliko izbiro.

Literarno delo

ORFEJ

Piše: Grey

Obupane duše prepoznaš po očeh. Vse nosijo enako trpljenje, ki ga maskirajo z negotovimi nasmehi in živčnim pogovorom. Roke stisnjene v pesti ali tapkajoči prsti, vse da se zamotijo. Majhna telesa, sključena v dve gubi, čim bližje tlom, da bi bili nevidni – prah si in v prah se povrneš.

Trpljenje je proces. V sobo vstopiš prepričan, da jo boš lahko prenesel, da je maska sproščenosti dovolj prepričljiva. A z vsako sekundo, z vsakim zvokom, pogledom, pogovorom se rušijo oklepi. Nekateri se razkrijejo kot preprosto sproščeni, uživajo v lastni razgaljenosti, ostali se bojijo razpok in brazgotin pod njimi. Napetost se stopnjuje, živahni glasbi se pridružuje kokafonija neuglašanih zborov srčnih utripov padajočih v tej tragični bitki samih s seboj. Bijejo prehitro, tistim na plesišču zaradi fizičnega napora, nam v kotu

zaradi mentalnega. Nekateri izmed obupancev zmagajo to večno vojno proti sebi, roke se počasi sprostijo, premikanje postane igra, nasmehi postanejo iskrenejši, nabijanje zvokov v uho se uskladi s kričanjem njihovih duš. Drugi izgubljajo, alkohol ne pride v kri dovolj hitro, da bi ustavil misli in bitje srca nekje v grlu.

Ozrem se po sotrpinih, si jih ogledujem. V ničemer si nismo podobni, razen v tistem enakem pogledu male zveri v mišnici. Človeštvo se je stoletja trudilo za popolno evolucijo strahu, le da ga peščica nas čuti prav v vsakem nepotrebnem trenutku.

Takoj jo opazim, po nečem izstopa iz množice. V njeni podobi se zrcalijo moje misli – preveč zvokov, vonjav, svetlobe, teles. Zabrisana podoba se nežno zaleti vanjo, pijano majajoče se telo kot drevo v vetru. Roke se stisnejo, dolgi nohti se zarijejo v mehko meso lastne dlani. Prsni koš se dvigne s paničnim vdihom in več metrov stran slišim prehitro, glasno bitje njenega srca. Oči napolni panika, ki se kmalu utopi v naliwu solz. V trenutku

stojim pri njej: "Hej, vse je v redu?" Moj neprepričan stavek komaj uspe preglasiti glasbo. Njen strah me napolni s pogumom, pred tem peklom ne znam zaščititi sama sebe, a storila bi vse, da bi rešila vsaj njo. Moj pogled skozi njene oči strmi vame, roteče moleduje: *Prosim reši me*. Nihče me še nikoli ni gledal tako ljubeče, s takšno nujno.

Spravila naju bom ven, ponudim ji roko. Oklene se je, kot bi bila to njena edina rešitev, njeni prsti se zarijejo v mojo podlaket. Obrnem se in nama začnem udirati pot med plesočimi telesi, sencami ostalih kaznovanih. Njihovi obrazi so nasmejani, telesa sproščena, znajo uživati pekel z iskrenostjo, ki je sama ne poznam, ki je midve ne pozna. Srce manj vztrajno tolče na rebreno kletko in pritisk njene roke me prizemlji za nevarno nalogo pred nama. Luči me slepijo in glasba gluši, utapljam se v morju teles, vsak dotik pusti za sabo žgoč spomin nelagodja. Ne smeš obupati, me drži pokonci opozorilo njene dlani. Nekaj metrov pred nama se pojavi odrešilna tema, od vrat k nama veje blag veter. V nekaj sekundah naju bosta zajela hlad in tema zunanjega sveta.

Navdušenje bi rada delila z njo. Vidi, kar vidim jaz? Pričakuje, kar pričakujem sama? Bi njene oči odražale žar mojih ob spoznanju? Moram še enkrat videti tiste prelepe oči, preden naju zajame odrešilna tema, nisem je še videla navdušene. Z mehkim iskrenim nasmehom, ki se mi je prikradel na ustnice ob mislih nanjo, se počasi obrnem. Njene oči srečajo moje in svet se ustavi. Vse obmolke, srce obstane in ostaneva sami, zamrznjeni v trenutku prehoda iz sveta mrtvih. Tudi ona čuti, kar se dogaja – njen obraz je mešanica hrepenenja in upanja, vsak strah, ki ji še razbija v prsih, ob mojem nasmehu zbledi. Njen jeklen prijem na moji roki popusti, srčni utrip se pomiri, na solze spominjajo le še suhi hudourniki na njenih licih, na ustnicah ji igra nasmeh in oči žarijo kot zvezde na nočnem nebu. Žarijo svetleje kot moje, lahko bi mi kazale pot v temi noči. Konec je, uspelo nama je. Stopim korak nazaj in sledi mi, njen premik je odgovor na mojega, sledila mi bo kamorkoli, in jaz jo bom vodila kamor želi.

Naenkrat se v naju zaleti trda resničnost sveta. Masivno prepoteno telo se zadene med naju in njen prijem popolnoma popusti. Ponovno naju oblijejo kričeče bleščeče luči, ki jih spremljajo udarci preglasne melodije. Njene oči še za trenutek sijejo, kot odmev prejšnjega upanja, nato se v njih naseli zavedanje – ne bo nama uspelo, ni nama uspelo. Tok teles me odriva vse dlje od nje in njenega sprijaznjenega pogleda, le še spomin njene tople dlani na meni. Oblijeta me mraz in tema zunanjega sveta in zadnja stvar, ki jo vidim je njen pogled – osamljen, prestrašen, pogubljen.

KAKO DOBRO POZNAŠ KNJIŽNICE?

Sestavila: Klara Fröbe

<i>Knjižnice Grid</i>	Knjižnice, omenjene v prejšnji številki Štubiduja¹	Knjižnice, ki imajo PPIAK²	Knjižnice, ki so nastale pred letom 1940³
Knjižnice, ki imajo delujoč Lokator⁴			
Knjižnice v katerih delajo, so delali ali bodo delali trenutni člani uredniškega odbora te revije⁵			
Knjižnice, ki so manj kot 1 km oddaljene od železniške postaje⁶			

NAVODILA

Reši to tabelo, ki je, brez copyrighta, nastala po inspiraciji igre GeoGrid. Vsako okence ima lahko več pravih odgovorov. Rešeno tabelo pošlji na oddelčni Instagram, da bodo lahko vsi videli, kako si pameten. Ker imajo najboljše knjige vedno več opomb kot vsebine, sledijo tudi tukaj opombe:

¹ letnik 20, številka 3, december 2025

² mišljene so samo knjižnice, kjer si *Pravilnik i priručnik za izradbu abecednih kataloga* lahko izposodiš na dom

³ knjižnične zbirke, ki so v neki obliki že obstajale leta 1940 ali prej

⁴ podatki so pridobljeni s seznama knjižnic, ki uporabljajo Lokator gradiva, na spletni strani: [Domov](#) | [Lokator gradiva](#), podatki pridobljeni 3. 4. 2026

⁵ mislim, da jih bo treba vprašati. Kdo so, izveste na prvi strani, kar bi že morali vedeti.

⁶ tiste, ki jim je najbližje

Humor

NEUMNA VPRAŠANJA Z NEUMNIMI ODGOVORI

Piše: Klara Fröbe

Kaj sploh je bibliotekarstvo?

To je posebna športna disciplina, ki bo prvič predstavljena na olimpijskih igrah leta 2028. Korenine tega športa sicer segajo daleč v preteklost, mnogi pa mu očitajo podobnost z drugimi atletskimi disciplinami. V bibliotekarstvu zmaga tisti tekač, ki prvi prečka ciljno črto, ne da bi vmes izpustil Biblijo, ki jo mora ves čas držati v rokah.

Ali moraš, če želiš delati v knjižnici, prebrati vse knjige?

Ne. Seveda nihče ne more prebrati vseh knjig na svetu, saj jih je preveč. Vendar je za delo v knjižnici zelo priporočljivo, da prebereš vse knjige, ki jih ima tista knjižnica. Pogosto je to osnovni pogoj za zaposlitev.

Kje se lahko zaposlim po koncu študija bibliotekarstva?

Kljub močni konkurenci s strani kolegov s FDV se po navadi najde kakšno prosto delovno mesto v McDonald'su.

Slovenija je majhna. Koliko knjig se proda v enem letu? Čemu sploh služi ta študij?

Po zadnjih podatkih je bilo leta 2025 v Sloveniji prodanih pet knjig. Nekateri strokovnjaki trdijo, da se je prodala tudi šesta, vendar za to nimajo trdnih dokazov, zato gre za ugibanja. Na drugo vprašanje nismo prejeli odgovora.

Zakaj je v imenu oddelka/študija tako veliko besed?

Da že na informativnih dnevih, pred vpisom, odvrnemo od študija vse, ki ne znajo prav dobro brati.

Ali je kakšna znana oseba študirala bibliotekarstvo?

Ja, seveda: Elvis Presley, Slavko Avsenik, Barack Obama, Kraljica Elizabeta in večina papežev, tudi tistih prvih.

Ali so profesorji na oddelku prijazni?

Večinoma. Razen tisti, ki grizejo.

Večina predavanj na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo poteka v petem nadstropju stavbe Filozofske fakultete. Je stavba potresno varna?

Ne. Vendar predvidevamo, da bi padec z višine v primeru zrušitve stavbe ob potresu ublažili vsi filozofi, jezikoslovci, geografi, zgodovinarji, sociologi, psihologi in ostali norci, ki se nahajajo pod nami.

Večina predavanj na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo poteka v petem nadstropju stavbe Filozofske fakultete. Kaj storiti v primeru poplave?

Malo verjetno je, da bi voda segla veliko dlje kot do četrtega nadstropja. V najslabšem primeru pa pred okni petega nadstropja vedno letajo golobi in galebi, tako da vsaj lačni ne boste.

Večina predavanj na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo poteka v petem nadstropju stavbe Filozofske fakultete. Kaj pa požar?

V požare tu ne verjamemo, saj kot pravi informacijski strokovnjaki ne verjamemo brezsmešnim govoricam gasilskih lobijev.

**KOZOROG**

Maja ste postali neizmerno lačni za dokazovanje v vašem akademskem življenju, vaši študentski boni pa prav tako ne bodo ostali neporabljeni. Lačno boste predelali vse članke o informacijski znanosti, se prebredli skozi PREKAT in za posledek poželi odlične rezultate. Appetit je zdrav!

**VODNAR**

Vaša ekscentričnost privablja raznolike ljudi, a na vas je, da razločite rože od plevela. Čeprav na prvi pogled ljudje pričakujejo, da ste umetniška in ležerna duša, se za vašo sproščeno zunanostjo skriva občutljivost in inteligenca, ki vas bo spomladi vodila po življenjskih poteh.

**RIBI**

Kot da ni bilo dovolj že na faksu, so se težka izpitna vprašanja preselila tudi v vaše zasebno življenje. Trenutno kolebate med nabavo novega grelnika za vodo ali pa popravilom plesni v vaši študentski sobici. A težkih dni je konec, saj boste končno lahko zadihali in se prepustili poletni sapici in soncu.

**OVEN**

Transformativno obdobje, ki je za vami, ni prenovilo zgolj vaše pomladne garderobe, temveč vam je spremenilo pogled na svet. Nenehno ste zunaj s prijatelji in v Tivoliju lovite klope na vaša oblačila. Vse lepo in prav, a s prihodom izpitnega obdobja in večjih obremenitev na fakulteti se bo treba zresniti in se namesto na poletni travi muditi za knjigami in računalnikom.

**BIK**

Otrok pomladi in poletja ste. Naj vas vaša nenadna samozavest in dvig financ ne preslepi; še zmeraj bo treba poravnati tisti mali dolg iz knjižnice, na vas pa ni pozabil niti lastnik antikvariata. Denar je tu, da kroži in se porabi, a vendar – vse po pameti!

**DVOJČKA**

2026 je simbolno zaznamovano s kolesom sreče. Tako bo vaš prehod v poletje povezan z veliko stabilnostjo in dobrim ravnovesjem zabave in resnobe. Vaš maj bo sproščen in nekoliko ležeren, prijatelji vam bodo stali ob strani, uspelo pa vam bo omrežiti tudi najresnejše profesorje ter stranke v knjižarni.

**RAK**

Končno je čas za mir in spanec, ki ste ga že nestrpnost pričakovali. Za vami so dnevi, ko ste se nervozno zbujali ob zgodnjih urah ter si v pričakovanju na rezultate kolokvija grizli nohte ter korakali z enega konca sobe do drugega. Čestitam vam, pred vami je nova stopnja vašega duhovnega razvoja.

**LEV**

Ogenj v vas vas žene, da se neprestano dokazujete pred ostalimi in ne najdete niti malo počitka. Ustavite se in zadihajte. Nihče ne dvomi v vas, vendar pa je pomembno, da v svojih planih niste neučakani. Pomnite, da se je treba občasno ustaviti, da vaš plamen ne izgori do konca.

**DEVICA**

Čas je, da končno vzamete v roke to, kar vam pripada. To so lahko projekti, celodnevno učenje, javne predstavitve ali pa celo prijetna poletna romanca. Predolgo časa niste zaupali v vaše sposobnosti, a tega bo s pomladnim soncem konec. Usoda je na vaši strani. Ob koncu junija boste želi uspehe vašega truda.

**TEHTNICA**

Če se na pomlad ptički ženijo, se bo morda letos usoda nasmehnila tudi vam. A sanjavi začetek pomladi bo zamenjal disciplinsko naravnani maj, v katerem bo vaš trud obrodil sadove le, če vanj vložite dovolj časa. A brez skrbi, po stiskanju zob in čakanju na poletno sončenje ob morju si boste na koncu le privoščili svoj oddih.

**ŠKORPIJON**

Že stara mama vam je pogosto rekla, da je življenje sestavljeno iz vzponov in padcev. Maj bo od vas zahteval še zadnje potrebne korake do izpitnega obdobja. Letos se Organizacija knjižničnih zbirk ne bo ponovno tlačila na dopust, saj boste z odliko opravili vse zadolžitve.

**STRELEC**

Pomlad je v vas prebudila goro čustev, eno izmed njih pa je zagotovo tudi ljubezen. Ponovno premislite, katere ljubezenske in platonične vezi vam dejansko prinašajo nekaj dobrega. Če boste izkazali ljubezen tudi vašemu študijskemu čtivu, še posebej programerskemu programu, bo vaš junij pravo kolo sreče.

